

Az összetéveszthetőséget illetően a közösségi védjegyrendelet ⁽²⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és az azzal kapcsolatos ítélkezési gyakorlat értelmében azt az adott ügy valamennyi releváns tényezőjét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni. Az OHIM második fellebbezési tanácsa azt állapította meg, hogy az áruk használata jellegüket, céljukat és használatuk módját illetően eltérő volt, megfelelően alátámasztva ezen érvelést (a megtámadott határozat 102. pontja). A kozmetikai termékek és az ékszerárúk ugyan kapcsolatba hozhatók a divat széles, ugyanakkor heterogén világával, ez azonban nem jelenti azt, hogy kapcsolatban állnának vagy hasonlóknak lehetne őket tekinteni a 18., 24. és 25. osztályba tartozó árukkal.

A 207/2009 rendelet ⁽³⁾ 8. cikkének (5) bekezdése hatályának a 9. osztályba (szemüvegek), a 14. osztályba (ékszerek, bizsu és órák) és a 16. osztályba (egészségügyi törülközők, toalettpapír) tartozó, egyéb árukra való kiterjesztése meglehetősen szűkszavú, és a T-357/09. sz. ügy ⁽⁴⁾ felperese által nem bizonyított feltevéseken alapul. Ez annál is inkább így van, mivel — miként azt maga az ítélet 70. és 71. pontja is kimondja — ilyen esetekben, különösen jóhírű védjegyeknél, nem lehet pusztán vélelmekre alapozni *per se*, hiszen annak állítása esetén még a jövőbeni kockázatot is bizonyítani kell, amelyet a felperes nem tett meg.

- (¹) A Törvényszék El Corte Inglés kontra OHIM ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).
 (²) A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.)
 (³) A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) (kodifikált változat).
 (⁴) A Törvényszék Pucci Internacional kontra OHIM — El Corte Inglés (Emidio Tucci) ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

A Törvényszék (ötödik tanács) T-257/10. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2012. szeptember 27-én hozott ítélete ellen az Olasz Köztársaság által 2012. december 13-án benyújtott fellebbezés

(C-587/12. sz. ügy)

(2013/C 63/18)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: az Olasz Köztársaság (képviselők: G. Palmieri és P. Gentili, avvocati dello Stato)

A másik fél az eljárásban: az Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a Törvényszék T-257/10. sz. ügyben az Olaszország által a Wam SpA-nak nyújtott C 4/03 (ex NN 102/02) állami támogatásra vonatkozó, 2010. március 24-i 2011/134/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 57.,

29. o.) megsemmisítése iránti kereset tárgyában 2012. szeptember 27-én hozott és 2012. október 1-jén kézbesített ítéletét;

— kötelezte a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Olasz Köztársaság fellebbezésének alátámasztására négy jogalapra hivatkozik.

Elsősorban, az olasz állam vitatja az EUMSZ 108. cikk (2) és (3) bekezdésének, valamint a 659/99/EK rendelet ⁽¹⁾ 4., 6., 7., 10., 13. és cikkének megsértését. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy úgy ítélte meg ebben az ügyben, hogy a Bizottság jogosult volt új határozatot hozni anélkül, hogy az Olasz Köztársaság és a többi érdekelt fél részvételével új kontradiktórius vizsgálati eljárást indított volna.

Másodsorban az Olasz Köztársaság az EUMSZ 296. cikk (2) bekezdésének, valamint az anyagi jogerő megsértésére hivatkozik. A Törvényszéknek meg kellett volna semmisítenie az új bizottsági határozatot, mivel az ugyanazt a téves elemzést veszi át, amelyen már az első határozat is alapult.

Harmadsorban a fellebbező az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének, valamint az 1998/2006/EK rendelet ⁽²⁾ 1. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 2. cikkének megsértésére hivatkozik. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a vitatott intézkedések nem tartoznak azon intézkedések közé, amelyek a hivatkozott rendelet értelmében nem minősülnek állami támogatásnak

Negyedsorban a megtámadott ítélet sérti a 659/99/EK rendelet 14. cikkét és az arányosság elvét. A Törvényszék tévesen mulasztotta el annak megállapítását, hogy a bizottsági határozat olyan előnynek a visszafizetését rendeli el, amelyben az érintett vállalkozás valójában soha nem is részesült.

⁽¹⁾ Az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. oldal).

⁽²⁾ A Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2006. december 15-i 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379., 5. o.)

2012. december 21-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Görög Köztársaság

(C-600/12. sz. ügy)

(2013/C 63/19)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Patakia és D. Düsterhaus meghatalmazottak)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság — mivel tovább működtetett egy rosszul működő és telített (Zakynthoson, Kalamaki régióban, Griparaiika helységben található) hulladéklerakót, amely nem felel meg az EU környezetvédelmi szabályozása által támasztott valamennyi feltételnek és követelménynek — megsértette a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelv⁽¹⁾ 13. cikkéből és 36. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a hulladéklerakókról szóló 99/31/EK irányelv⁽²⁾ 8. és 9. cikkéből, 11. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, valamint 12. és 14. cikkéből eredő kötelezettségeit. Állapítsa meg továbbá, hogy a Görög Köztársaság — mivel a hulladéklerakó működési engedélyét a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló 92/43/EGK irányelv⁽³⁾ 6. cikkének (3) bekezdésében előírt eljárás alkalmazása nélkül újította meg — az e cikkből eredő kötelezettségeit is megsértette.

— a Görög Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

— A görög hatóságok eltúrták, hogy tovább működjön egy már több, mint telített hulladéklerakó, és nem fogadták el a lerakó befogadóképessége szükséges növelésének biztosításához szükséges intézkedéseket (vagy a probléma egy más megoldását) 2015. december 31-ig (a megújított környezetvédelmi paraméterek lejártának időpontja) vagy legalább addig, míg el nem kezdi működését az új zakynthosi hulladéklerakó.

— A görög hatóságok nem fogadtak el minden, a különböző helyszíni vizsgálatok (2011. október 25., 2010. január 26., 2009. október 26., 2009. május 11., 2009. február 6., 2008. augusztus 26., 2007. április 13., 2005. december 8., 2005. január 7. és 1999. december 14) jegyzőkönyveiből következő jelentős számú probléma megoldásához szükséges javító intézkedést, és lehetővé teszik, hogy e hulladéklerakó a problémák ellenére továbbra is működhessen.

— A görög hatóságok nem dolgozták még ki és nem hagyták jóvá a zakynthosi hulladéklerakó felülvizsgálati tervét, és nem nyújtottak be a hulladéktároló működési engedélyének megújítása iránti olyan kérelmet, amely tartalmazza az esetleges kockázatok értékelésének tervét.

— Ebből következik, hogy a görög hatóságok nem teljesítették a hulladékokról szóló 2008/98 irányelv 13. cikkéből és 36. cikkének (1) bekezdéséből, valamint a hulladéklerakókról szóló 99/31/EK irányelv 8. és 9. cikkéből, 11. cikke (1) bekezdésének a) pontjából, valamint 12. és 14. cikkéből eredő kötelezettségeiket.

— Ezenfelül, a görög hatóságok a 2011. június 8-i tárcaközi rendelettel 2015. december 31-ig meghosszabbították a

hulladéklerakó környezetvédelmi paramétereinek átmeneti kiterjesztését (amely paraméterek a működési engedély alapját jelentik) anélkül, hogy megfelelően elvégezték volna a 92/43 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében előírt hatásvizsgálatot.

⁽¹⁾ HL L 312., 3. o.

⁽²⁾ HL L 182., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 4. kötet 228. o.

⁽³⁾ HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet 2. kötet 102. o.

A Törvényszék (hetedik tanács) T-333/11. sz., Nicolas Wessang kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2012. október 10-én hozott ítélete ellen a Greinwald GmbH által 2012. december 27-én benyújtott fellebbezés

(C-608/12. P. sz. ügy)

(2013/C 63/20)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Greinwald GmbH (képviselő: C. Onken ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták), Nicolas Wessang

A fellebbező kérelmei

- I. A Bíróság helyezze hatályon kívül a Törvényszék által a T-333/11. sz. ügyben 2012. október 10-én hozott ítéletet.
- II. A Bíróság változtassa meg a Törvényszék által a T-333/11. sz. ügyben 2012. október 10-én hozott ítéletet úgy, hogy az a keresetet teljes mértékben elutasítsa.
- III. A Bíróság az elsőfokú eljárás felperesét kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott ítélet a közösségi védjegyrendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt gondolatba ütközik, amikor a „foods” és a „snacks” szavak fogalmi egyezősége alapján abból indul ki, hogy fokozottan fennáll az összetévesztés veszélye. A közösségi védjegyrendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján a megkülönböztetésre nem alkalmas és leíró megjelölések nem részesülhetnek védjegyvoltalomban. A megkülönböztetésre nem alkalmas vagy leíró megjelölésrészek ezért nem alapozhatják meg vagy fokozhatják az összetévesztetőséget.